

היא מצוה שניה מצד הגבורה, יראה בחשבון. ורמוזה במלת בראשית, ירא בשת. ופרשוה, מי שאין לו בשת פנים, ודאי שלא עמדו אבותיו על הר סיני.

היא מצוה שלישית, שנקראת אהבת חסד. זהו שפתוב (ירמיה לא) אהבת עולם אהבתיו על פן משכתיף חסד. אהבה פלולה מהאבות, שנקרא בהם בכל מכל. כל. וסוד הדבר - (שם ב) זכרתי לך חסד נעורייך אהבת פלולתיך.

והיא מצוה רביעית, יחוד, מצד העמוד האמצעי, שמע ישראל. והיא כ"ה כ"ה אותיות עמו בשש תבות, שהן שמע ישראל (וכו'). ובגללה אמר אברהם, (בראשית כב) גלכה עד כ"ה ונשתחוה. (שמות ט) כ"ה תאמר לבית יעקב.

היא א"ח, עמוד האמצעי, והיא ד', שלמות היחוד שלו להשלים בו אחד. א"ח כולל תשע ספירות, שהן א' - אין סוף, ח' - שמונה ספירות, מחכמה עד יסוד. ד' - מלכות, הקוץ שלה, בה נשלמות לעשר, שהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ד' פלולה מארבע אותיות יהוה. מצוה חמישית, (יהושע א) והגית בו יומם ולילה. היא תורה שבכתב מצד החסד, ותורה שבפעל פה מצד הגבורה, שבהן חכמה ובינה. כמו שפרשוה בעלי המשנה, הרוצה להחכים - ידרים. להעשיר - יצפין. והעמוד האמצעי כולל את שניהם, ומפני זה נקרא שמים, כולל אש ומים, אש של גבורה ומים של חסד.

ובפני זה פתר, שהיא כף, (במדבר ז) עשרה עשרה הפך בשקל הקדש. שהם יה"ה, שלש אותיות, נעשות כף על ו'. וזהו כנגד פתר תורה. ו' זה ספר תורה. כף עטרה על ראשו. והכל יהו"ה, עשרים ושש בחשבון.

איהי פקודא תנינא מסטרא דגבורה, יראה בחושבן. ורמיזא במלת בראשית, ירא בשת. ואוקמוה, מאן דלית ליה בשת פנים, ודאי דלא עמדו אבהתוי על טורא דסיני.

איהי פקודא תליתאה, דאתקרי אהבת חסד. הדא הוא דכתיב, (ירמיה לא) אהבת עולם אהבתיו על פן משכתיף חסד. אהבה כלילא מאבהן, דאתקרי בהון בכל מכל. ורזא דמלה, (ירמיה ב) זכרתי לך חסד נעורייך אהבת פלולתיך.

ואיהי פקודא רביעאה, יחוד, מסטרא דעמודא דאמצעייתא, שמע ישראל. ואיהי כ"ה כ"ה אתוון, עמיה בשית תיבין, דאינון שמע ישראל. ובגינה אמר אברהם (בראשית כב) גלכה עד כ"ה ונשתחוה. (שמות ט) כ"ה תאמר לבית יעקב.

איהו א"ח, עמודא דאמצעייתא, ואיהי ד', שלימו דיחודא דילה, לאשלקא ביה אחד. א"ח, פליל ט' ספיראן, דאינון א' אין סוף. ח' תמניא ספיראן, מחכמה עד יסוד. ד' מלכות, קוצא דילה, בה אשתלימו לעשרה, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ד' פלילא מד' אתוון יהוה.

פקודא חמישאה, (יהושע א) והגית בו יומם ולילה. איהי אורייתא דבכתב מסטרא דחסד. ואורייתא דבעל פה מסטרא דגבורה. דבהון חכמה ובינה. כמה דאוקמוה מארי מתניין, הרוצה להחכים ידרים. להעשיר יצפין. ועמודא דאמצעייתא כליל תרנוייהו, ובגין דא אתקרי שמים, פליל אש ומים, אש דגבורה, ומים דחסד.

ובגין דא כתר, דאיהי כף, (במדבר ז) עשרה עשרה הפך בשקל הקדש. דאינון יה"ה, תלת אתוון, אתעבידו כף, על ו'. והינו כנגד פתר תורה, ו' היינו ספר תורה, כף עטרה על רישיה. וכלא יהו"ה, כ"ו בחושבן.

כף עטרה על ראשו. והכל יהו"ה, עשרים ושש בחשבון.